

Moji vzpomínání z obrodnicích německých.

Druhá 12go, 13go lipca 1943 roku byl osmúdný i
paměťlivý dlo vsi eliehnova. It mie-
druhi na pomidvatek utovajta su do sme-
eala rodina, jak vykle. Uvaznym
rankum mamusia utata pivova,
posla na podvorko i robaajta
iandavnov mimickich. Uvazaje do
domu s pospuchem strachita nas
votajje: Druhi utavajje, oburmi
jistimy iandavnamy mianickimi: "Co
bedru! Utadimy usysey z dvoyy-loby
z nami? Ja se napytuje mamusi ay
mogy isi do skoty? Rovnic bval pylaty
mogy isi do pravy?" Dje vyortimy z
z domu, ja do skoty, bval do pravy.
Dvaki v okole mi bylo dletygo ie
skota byla nejete pux elianovs.

Po chwili, kiedy wracaliśmy u rekolekcy,
dowiedzieliśmy się, że został wzięty w niewolę.
Przez pewien czas nie wiedzieliśmy, gdzie jest,
na podwórku, tam czekał na nas.
Po chwili w godzinach wieczornych odjechał.
Wielu z nas do domu wrócił, wypoczął i
minął, dowiedzieliśmy się od jakiegoś gościa, że
winnicy z pomocą wracają do miejscowości.
Wiele my przeżyliśmy ubiegłym dniem, bo
napadli na nas morderstwa dokonane na
naszych bratach i siostrach, nie czekamy
bądźmy dnia i czekamy do czasu, winnicy
spostanęli nam uciekać i martwić się
mieszkańcami, tak pod gradem kuli uciekamy
do lasu. Smutna i ciężka sprawa
około 60 godzin w lesie. P jakimiś
wystąpił jeden z nas, wiele się
dowiedział co się stało z naszymi
Po powrocie tego brata, dowiedzieliśmy

się, że nasza wioska jest doszczętnie spalona.
Wiele my musimy się zastanowić nad
naszą wioską, jakie nas spotka. Teraz na
naszej wiosce stoi tylko kupa i przypomina
nam naszych spalonych i pomordowanych
Dziwni, Bracia i Siostry.

Lisek Sadownik
nr. 11 u Urzędnic
Dn. 15 lipca 1946 r.